

Konvencija br.45 - O zaposlenju žena na podzemnim radovima u rudnicima svih kategorija

OPŠTA SKUPŠTINA Međunarodne organizacije rada, sazvana u Ženevi od strane Upravnog veća Međunarodne kancelarije rada, gde se i sastala 4. juna 1935. godine na svom dvadeset devetom zasedanju, odlučila je usvojiti određene predloge koji se odnose na zaposlenje žena na podzemnim radovima u rudnicima svih kategorija, uvrštene u drugu tačku dnevnog reda zasedanja, odlučivši tim predlozima dati oblik međunarodne konvencije, usvaja danas, 21. juna 1935.g., sledeću konvenciju pod nazivom **Konvencija o podzemnim radovima (žene)**, 1935. godine:

Članak 1.

Za primenu ove Konvencije izraz rudnik označava svako preduzeće, javno ili privatno, za vađenje materija koje se nalaze pod zemljom.

Članak 2.

Nijedna osoba ženskog pola, bez obzira na godine starosti, ne može biti zaposlena na podzemnim radovima u rudnicima.

Članak 3.

Domaće zakonodavstvo može od gornje zabrane izuzeti:

- a) osobe koje zauzimaju rukovodeće položaje i koje ne obavljaju fizički rad;
- b) osobe zaposlene u zdravstvenim i socijalnim službama;
- c) osobe na učenju koje trebaju provesti određeni staž u podzemnim delovima rudnika radi stručnog osposobljavanja;
- d) sve druge osobe pozvane u nekim prilikama na silazak u podzemne delove rudnika radi vršenja zanimanja koje nema fizički karakter.

Članak 4.

Službene ratifikacije ove Konvencije biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada koji će ih ratifikovati.

Članak 5.

1. Ova Konvencija obavezuje samo članove Međunarodne organizacije rada čiju će ratifikaciju registrovati generalni direktor.
2. Ona će stupiti na snagu dvadeset meseci pošto ratifikacije dve članice registruje generalni direktor.
3. Nakon toga, ova će Konvencija stupiti na snagu za svaku članicu dvanaest meseci posle datuma kada njegoa ratifikacija bude registrovana.

Članak 6.

Čim ratifikacija dve članice Međunarodne organizacije budu registrovane, generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavestiće o tome sve članove Međunarodne organizacije rada. On će ih isto tako izvestiti o registraciji ratifikacija koje mu budu kasnije dostavljene od strane svih drugih članova Organizacije.

Članak 7.

1. Svaki član koji je ratifikovao ovu Konvenciju može je otkazati, po isteku razdoblja od deset godina posle datuma prvobitnog stupanja na snagu Konvencije, aktom saopštenim generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada koji će ga registrovati. Otkaz će početi važiti tek posle godinu dana od njegovog registrovanja.
2. Svaki član koji je ratifikovao ovu Konvenciju, a koji, u roku od jedne godine po isteku razdoblja od deset godina spomenutog u prethodnom stavku, ne upotrebi pravo otkaza koje je predviđeno ovim člankom, biće obavezan za novo razdoblje od deset godina, i, prema tome, moći će otkazati ovu Konvenciju po isteku svakog razdoblja od deset godina pod uslovima koje predviđa ovaj članak.

Članak 8.

Po isteku svakog razdoblja od deset godina računajući od stupanja na snagu ove Konvencije, Upravno veće Međunarodne kancelarije rada biće dužno podneti opštoj Skupštini izveštaje o primeni ove Konvencije i odlučiti ima li mesta da se stavi na dnevni red Skupštine pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Članak 9.

1. U slučaju ako Skupština usvoji novu konvenciju čiji je predmet potpuna ili delimična revizija ove Konvencije, osim ako nova konvencija ne određuje drugačije:
 - a) ratifikacija jednog člana nove konvencije čiji je predmet revizija povlači samim sobom, bez obzira na gore navedeni članak 7., neposredni otkaz ove Konvencije, uz rezervu da je nova konvencija čiji je predmet revizija stupila na snagu;
 - b) od datuma stupanja na snagu nove konvencije čiji je predmet revizija, ova bi Konvencija prestala biti otvorena za ratifikacije članova.
2. Ova Konvencija ostaje u svakom slučaju na snazi u ovom obliku i sadržaju za sve članove koji su je ratifikovali, a koji nisu ratifikovali konvenciju koja se odnosi na reviziju.

Članak 10.

Engleski i francuski tekstovi ove Konvencije jednako su verodostojni